

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor
Veiligheid en Justitie

Datum 20 december 2011

Betreffende wetsvoorstel:

32045

Wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met een hervorming van de regeling betreffende herziening ten voordele van de gewezen verdachte (Wet hervorming herziening ten voordele)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 20 december 2011 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, Artikel 462

13 → **19** (Gesthuizen en Van Toorenburg)

Dit amendement regelt dat de procureur-generaal eerder advies in moet winnen van de commissie. Als de gewezen verdachte veroordeeld is tot een gevangenisstraf van 6 jaren of meer dan is er sprake van een dusdanig zware veroordeling dat dit nader onderzoek niet achterwege zou moeten blijven, tenzij het verzoek niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP, ChristenUnie, CDA en PVV

Amendementen zijn in volgorde van stemming- op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Datum 20 december 2011

blad 2

Artikel I, Artikelen 462 en 465

15 (Van der Steur en Gesthuizen)

Onderdelen II en III

Dit amendement heeft in de eerste plaats tot doel om de mogelijkheden voor de gewezen verdachte om op te komen tegen afwijzende beslissingen van de procureur-generaal bij de Hoge Raad in verband met een verzoek tot nader onderzoek, te verruimen en in te passen in de herzieningsprocedure.

Het wetsvoorstel maakt mogelijk dat de gewezen verdachte in het kader van zijn herzieningsaanvraag aan de Hoge Raad kan vragen opdracht te geven tot een nader onderzoek in met name de gevallen waarin de procureur-generaal een eerder gedaan verzoek tot nader onderzoek heeft afwezen. Daarbij moet echter wel het uitgangspunt worden gehanteerd dat de Hoge Raad in het kader van de herzieningsaanvraag van de gewezen verdachte dezelfde mogelijkheden heeft als de procureur-generaal heeft in het kader van het, aan de herzieningsaanvraag voorafgaande, verzoek tot nader onderzoek van de gewezen verdachte. De Hoge Raad moet in volle omvang kunnen oordelen over de afwijzing van verzoeken van de gewezen verdachte. De wijzigingen in de onderdelen II en III strekken ertoe het mogelijk te maken dat de Hoge Raad, alvorens op de herzieningsaanvraag te beslissen, opdracht kan geven advies van de commissie in te winnen. Daardoor kan de Hoge Raad bewerkstelligen dat de commissie wordt ingeschakeld in geval de Hoge Raad van oordeel is dat de procureur-generaal ten onrechte geen advies bij de commissie heeft ingewonnen. Deze wijziging vormt een aanvulling op de, al in het wetsvoorstel voorziene, mogelijkheid voor de Hoge Raad om, alvorens op de herzieningsaanvraag te beslissen, opdracht te geven tot een nader onderzoek. Die al voorziene mogelijkheid is vooral van belang als de Hoge Raad van oordeel is dat de procureur-generaal het verzoek tot nader onderzoek ten onrechte niet heeft gehonoreerd. De hier toegelichte wijzigingen maken het mogelijk dat de Hoge Raad zowel in gevallen waarin hij meent dat de procureur-generaal het verzoek tot nader onderzoek ten onrechte heeft afgewezen als in gevallen waarin hij van oordeel is dat de procureur-generaal ten onrechte niet de commissie heeft ingeschakeld, daartoe alsnog opdracht kan geven. Op deze wijze ontstaat een volwaardige mogelijkheid voor de gewezen verdachte om de beslissingen van de procureur-generaal aan de Hoge Raad voor te leggen, terwijl deze mogelijkheid tegelijk inpasbaar is in de herzieningsprocedure, en het introduceren van een formeel rechtsmiddel – die de regeling zou compliceren – kan worden vermeden. Als de Hoge Raad die opdracht geeft, voorziet het wetsvoorstel erin dat de gewezen verdachte met de gegevens die ter uitvoering van de opdracht van de Hoge Raad worden gegenereerd, een nadere schriftelijke toelichting op de herzieningsaanvraag kan geven (zie de artikelen 466, tweede lid, en 469, zesde lid, Sv).

Onderdeel I, eerste lid

In de tweede plaats heeft dit amendement tot doel de procureur-generaal bij de Hoge Raad niet ertoe te verplichten om aan de commissie advies te vragen wanneer meteen duidelijk is dat het verzoek tot nader onderzoek voor toewijzing vatbaar is. Het zou tijdrovend zijn, en ook niet in het belang van de gewezen verdachte zijn, wanneer de uitvoering van een nader onderzoek in afwachting van het – verplicht te vragen – advies van de commissie zou moeten worden uitgesteld in gevallen waarin op voorhand duidelijk is dat het nader onderzoek moet worden verricht. De in artikel 462, tweede lid, Sv vervatte verplichting om

Datum 20 december 2011

blad 3

de commissie in te schakelen, heeft alleen toegevoegde waarde wanneer niet meteen duidelijk is of het gevraagde onderzoek moet worden verricht.

Onderdeel I, tweede lid

Dit is een technische wijziging.

Met algemene stemmen aangenomen

Artikel I, Artikel 464a

22 (Van der Steur c.s.)

Uitgangspunt is dat raadsheren van de Hoge Raad die een beslissing hebben genomen over het eerder ingestelde cassatieberoep, niet ook beslissen op een herzieningsaanvraag die later in dezelfde, inmiddels afgesloten, strafzaak wordt ingediend.

Naast dit uitgangspunt voorziet dit amendement tevens in het uitgangspunt dat de procureur-generaal, de plaatsvervangend procureur-generaal en de advocaten-generaal (inclusief de advocaten-generaal in buitengewone dienst) van de Hoge Raad die eerder bevoegdheden in het kader van beroep in cassatie hebben uitgeoefend over het eerder ingestelde cassatieberoep, niet ook bevoegdheden uitoefenen in verband met de herzieningsprocedure in dezelfde, inmiddels afgesloten, strafzaak.

Dit amendement heeft tot doel bovenstaande uitgangspunten in de wet neer te leggen.

Met algemene stemmen aangenomen

Artikel IA

11 → 18 (Gesthuizen c.s.)

Dit amendement introduceert een evaluatiebepaling.

Met algemene stemmen aangenomen

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Artikel I, Artikel 462a-462d

12 (Gesthuizen)

In het wetsvoorstel is het aan de procureur-generaal om te bepalen of er ter voorbereiding van een herzieningsaanvraag wel of geen nader onderzoek wordt ingesteld naar de aanwezigheid van een novum. Voor een gewezen verdachte kan dit nader onderzoek cruciaal zijn om aan te kunnen tonen dat er gerede twijfel bestaat over de juistheid van een veroordeling en dat er een grond is voor herziening.

Dit amendement stelt beroep open tegen een beslissing van de procureur-generaal geen nader onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van een novum.

Ingetrokken

Artikel I, Artikel 457

8 (Gesthuizen)

Dit amendement regelt de verruiming van de mogelijkheid tot het herzien van een onherroepelijke rechterlijke uitspraak, indien er sprake is geweest van een gegeven dat bij

Datum 20 december 2011

blad 4

het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en waarbij het vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, er wellicht een andere uitspraak zou luiden. Het herzien van onherroepelijke uitspraken wordt hiermee niet louter beperkt tot het criterium dat er een «ernstig» vermoeden moet bestaan, maar kan geschieden na elk vermoeden dat het nieuwe gegeven tot een andere uitspraak zou kunnen hebben geleid.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks en D66

Artikel I, Artikel 457

9 → 16 (Gesthuizen)

In het voorgestelde artikel 457 worden gronden uiteengezet waarop de Hoge Raad ten voordele van de verdachte een uitspraak van de rechter in Nederland, houdende een veroordeling, kan herzien. De derde grond (het voorgestelde eerste lid, onderdeel c van artikel 457) betreft het novum. In de voorgestelde tekst kan er slechts sprake zijn van een novum indien het gaat om, kortom, een gegeven dat bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend was en dat op zichzelf of in verband met de vroeger geleverde bewijzen met de uitspraak niet bestaanbaar schijnt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat indien dit gegeven bekend zou zijn geweest, het onderzoek van de zaak zou hebben geleid tot een vrijspraak, ontslag van alle rechtsvervolging, niet-ontvankelijk verklaring van het Openbaar Ministerie of tot de toepassing van een minder zware strafbepaling. Dit amendement schrapt de voorwaarde dat het gegeven bij het onderzoek op de terechtzitting aan de rechter niet bekend moet zijn geweest. Ook ingeval een gegeven wél bij de rechter bekend was, maar wellicht door een verkeerd rechterlijke oordeel later met de uitspraak niet in overeenstemming blijkt, zodanig dat het ernstige vermoeden ontstaat dat de uitspraak eigenlijk anders zou moeten hebben geluid (vrijspraak, ontslag van alle rechtsvervolging, niet-ontvankelijkverklaring van het Openbaar Ministerie, hetzij toepassing van een minder zware strafbepaling) moet een herziening mogelijk zijn. Ook feiten die ten tijde van de beoordeling wel reeds bekend waren bij de rechter, moeten dus kunnen leiden tot herziening.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks en D66

Artikel I, Artikelen 461 - 463 en 468

14 (Gesthuizen)

Het wetsvoorstel introduceert met een algemene maatregel van bestuur de adviescommissie onderzoek herziening afgesloten strafzaken. Deze commissie kan processtukken bestuderen, opsporingsambtenaren horen en deskundigen opdrachten verstrekken. Dit onderzoek mondt uit in een advies over de wenselijkheid van een nader onderzoek naar de aanwezigheid van een novum.

Het is niet wenselijk om de procureur-generaal een prominente plaats in deze procedure te geven. Het is omslachtig dat een gewezen verdachte de procureur-generaal moet verzoeken een nader onderzoek in te stellen in een zaak, waarna vervolgens de procureur-generaal een commissie kan vragen om hem te adviseren over de wenselijkheid van een nader onderzoek.

Datum 20 december 2011

blad 5

Indiener vindt het van belang veroordeelden zelf de mogelijkheid te bieden zich rechtstreeks, door hun raadsman, tot de commissie te wenden. De ervaringen in het Verenigd Koninkrijk wijzen er op dat een dergelijke commissie zelf prima in staat zal zijn om de eigen werkwijze te bepalen, kansloze verzoeken op relatief eenvoudige wijze af te wijzen en te beoordelen wanneer er wel grond is nader onderzoek in te stellen naar de aanwezigheid van een novum.

Dit amendement schrapt de rol van de procureur-generaal bij de toegang tot de herzieningscommissie en regelt de rechtstreekse toegang van veroordeelden tot deze onafhankelijke commissie.

Dit amendement sterkt verder dan de eerder door indiener ingediende amendementen onder de nummers 10, 12 en 13.1 Derhalve zal dit amendement eerder dan bovengenoemde amendementen in stemming komen. Bij aanneming van dit amendement zullen de amendementen onder de nummers 10, 12 en 13 niet in stemming komen.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks en D66

Artikel I, Artikel 461

20 (Gesthuizen)

Door middel van dit amendement wordt artikel 461 zodanig gewijzigd dat de gewezen verdachte altijd om een nader onderzoek kan vragen. De commissie moet steeds betrokken kunnen worden bij de vraag of nader onderzoek naar de aanwezigheid van een novum, als grond voor herziening, wenselijk is. De drempels om nader onderzoek te laten verrichten naar de aanwezigheid van een novum moeten niet te hoog zijn. De eis dat alleen bij misdrijven waar 12 jaren of meer gevangenisstraf is gesteld om nader onderzoek kan worden verzocht wordt daarom geschrapt.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks en D66

Artikel I, Artikel 462

10 (Gesthuizen)

Dit amendement regelt dat indien de commissie niet langer een advies geeft, maar een oordeel, waar de procureur-generaal niet om heen kan.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, GroenLinks en D66

Artikel I, Artikel 464a

17 → 21 (Van der Steur en Van der Staaij)

Uitgangspunt is dat raadsheren van de Hoge Raad die een beslissing hebben genomen over het eerder ingestelde cassatieberoep, niet ook beslissen op een herzieningsaanvraag die later in dezelfde, inmiddels afgesloten, strafzaak wordt ingediend. Dit amendement heeft tot doel dit uitgangspunt in de wet neer te leggen.

Vervallen

Datum 20 december 2011

blad 6

Artikel I, Artikel 464a

23 (Van der Staaij c.s.)

Dit amendement voorziet in het uitgangspunt dat de procureur-generaal, de plaatsvervangend procureur-generaal en de advocaten-generaal (inclusief de advocaten-generaal in buitengewone dienst) van de Hoge Raad die eerder bevoegdheden in het kader van beroep in cassatie hebben uitgeoefend over het eerder ingestelde cassatieberoep, niet ook bevoegdheden uitoefenen in verband met de herzieningsprocedure in dezelfde, inmiddels afgesloten, strafzaak. Door middel van dit amendement wordt dit uitgangspunt wettelijk verankerd.

Vervallen